

Stablekka®

WEB: <http://www.sjo.no>

EPOST: sjo@sjo.no

Internorgan for Stabekk Janitsjarorkester(SJO)

Nr 1, sesongen 2006, 21.mars 2006

Leder'n

Noen ganger er det nyttig å tenke over hvorfor vi gjør det vi gjør. Det å skrive en første leder til Stablekka satte i gang en slik prosess hos meg. Uansett hvor trist det var at Niklas forsvant så tidlig, fikk det mange av oss inn i en tankeprosess der positive trekk rundt det vi driver med ble stående igjen som det sentrale, både rundt det musikalske, det sosiale og det å oppnå resultater i fellesskap med andre. Vi er grunnleggende sosialt anlagt, og vi korpsentusiaster er kanskje mer sosiale enn gjennomsnittet! Det er rart hvordan man kan møte igjen musikervenner etter å ha tilbrakt 20 år atskilt, og så umiddelbart ha en sterk fellesskapsfølelse.

Det får være nok av høytflyvende tanker for denne gang! Som nyvalgt leder er det vel på sin plass å sette seg noen mål for hva som skal oppnås. Hvor skal SJO være ett år fra nå? Hvis jeg skal identifisere ett mål vi bør ha, så er det at SJO skal bli en sterkere kraft i det lokale korpsmiljøet. På mange områder synes jeg vi gjør det utmerket. Vi har alt i alt en bra økonomi, en flott dirigent, gode øvelser, gode og varierte prosjekter, og bra langsiktig planlegging. Det området der vi kan og bør gjøre det skarpere er vårt forhold til omverdenen. Det dreier seg for meg ikke så mye om å selge flere billetter til våre konserter, selv om det selvsagt hadde vært ønskelig og morsomt. Det dreier seg heller om å begynne å forholde seg mer aktivt og planmessig til andre korps. Vi bør skaffe oss bedre samarbeid med både skolekorps, voksenkorps og NMF lokalt. Jeg tror det på mange måter er her vi har nøkkelen til å skape en positiv utvikling av SJO på lang sikt.

Hva er det viktigste vi kan gjøre for skolekorpsene? Jeg tror det viktigste vi kan bidra med er å gjøre det spennende for de eldste musikkantene å fortsette med spillingen. Vi må prøve å finne nye og spennende prosjekter med skolekorpsene. Og det er nok viktig at vi ikke sprer vår innsats for tynt utover. Kanskje to eller tre samarbeidskorps hadde vært ideelt? Vi bør tenke langsiktig og ikke bare trå til når korpsene er "på topp". Kanskje vi skal gå ut med noen tilbud til korpsene? Hva med å tilby et litt mer planmessig opplegg for samarbeidskonserter, seminarpakker og "åpne øvelser"?

Er det noen som husker sist vi hadde et fellesprosjekt med Opus 82 (kanskje vi kan prøve å få til noe før de blir 25 år)? Eller hva med Høvik, Sandvika eller Skui? Her er det et stort potensiale. Det gjelder også NMF lokalt. Vi får se hvordan de reagerer på initiativet vårt til å invitere til et konsertprosjekt til høsten!

Gode idéer og synspunkter ønskes!

Ole Kr.

Fra musikkutvalget

KONSERTPROGRAMMET FREMOVER:

4. april: Før-vi-reiser-konsert:

Utdrag fra S-A programmet.

Sør-Afrika 7.-23. april:

Legrand/Demu:	Les Parapluis de Cherbourg
Trad./L. E. Gudim:	Eg ser deg utfor gluggen
H. Mancini/Ø. Westbye:	Mancini-melodier
Edv. Grieg:	Sørgemarsj over Rikard Nordraak
O. A. Thommesen:	Stabsarabesque
Geirr Tveitt:	Det Gamle Kvernhuset
Florent Schmitt:	Dionysiaques
Helge H. Sunde:	Charm
Halvor Haug:	Exit
Roy Hellvin:	One for Tinka
Carl Nielsen:	Parafrase over "Nærmere deg..."
Trad./T. Madsen:	Per Spelmann
Johan Halvorsen:	Hallingdal Bataljonsmarsj
J. Hanssen:	Valdresmarsj
J. Hanssen:	Festmarsj
Oscar Borg:	Gamle Halden
Oscar Borg:	Kong Haakon 7. honnørmarsj
Ø. Sommerfeldt:	Torsteinen
J. Hanssen:	Honnørmarsj (Usikker – vanskelig å få tak i!)

Soliststykker:

Sarasate:	Carmen Fantasia
Chr. Sinding:	Suite
O. Borg:	Ballade

(NB! Transponeres opp en stor sekund, til A-moll natura)

Konsertprogrammet ligger under egen link på www.sjo.no, og blir løpende oppdatert.

Sørg selv for å ha alle noter i tide og lever inn alle noter som ikke står på listen! Gruppeleder må legge overskytende kopier av noter i gruppeledermappene, slik at de i gruppen som ikke var til stede da noter ble delt ut, kan finne sine stemmer der. Gruppeledermappene skal ligge på kinoen (eller der vi ellers spiller).

Originalsett ligger på kopirommet på kinoen, og disse skal være komplette. Originaler som tas ut for kopiering, må derfor umiddelbart legges tilbake.

I tillegg kan det kanskje nevnes at vi trenger noen nye arkivskap. Dels er det fullt i de skapene vi har på biblioteket, dels trengs utskiftning.

EPT

Niklas Hayes (1965-2006)

Niklas til minne,

etterklangen henger i rommet etter en varm og klokkeren tone. Øyeblikket svinner, stemningen som ble skapt fortar seg langsomt og går over til å bli et minne. Hornet er pakket ned nå. Munnstykket er kaldt. En venn, og medmusiker har gått bort.

Niklas var hornist i Stabekk fra han var tenåring og frem til han flyttet ut av Bærum for ti år siden. Som menneske var han stillfarende, og lyttet mer enn han snakket. Som hornist var han tydelig, førende og kraftfull. Sammen med oss fikk han oppleve NM-seieren i 84, en lang rekke SJOV-konserter, stiftingen og nedleggelsen av Bærum Brassband, korpsturer, oppturer og nedturer.

I de årene de bodde i Nord-Norge hadde han ikke noe korps å spille i, men likevel var et oppslått notestativ fast inventar i stua de gangene man kom på besøk. Etter at han flyttet til Skien ble han aktivt med i Nanset Ungdomskorps, senere Nanset Blåseensemble, og han spilte der helt til han ble syk.

De som kjente ham vet at de årene han hadde sammen med Stabekk Janitsjarorkester var svært viktige i Niklas' liv. De som fikk oppleve denne tiden sammen med ham forstår hvorfor, og vet også hvordan Niklas bidro til å gjøre denne tiden spesiell. Niklas var en fantastisk hornist, og et varmt menneske. Han vil bli husket for begge deler.

Niklas flyttet til Nord-Norge for ti år siden sammen med Marianne som siden ble hans kone. Sammen fikk de to barn Hanna, og Petter. Våre varmeste tanker går nå til disse, som må leve videre uten sin mann og sin far. Vi håper at de gode minnene Niklas etterlot seg hjelper dem gjennom sorgen.

Olav L.

SJOsietetsnytt

- Per Einar Ruud fylte 50 år den 8.mars. Red. gratulerer!
- Det har kommet redaksjonen for øret at Karianne på grunn av et omfattende soppangrep har måttet kvitte seg med alt sitt løsøre. Det er ikke bare - bare å skulle møblere et hjem på nytt ...

SJOtiser

Bengt Eklund har fått kreft i urinblæren. Han har vært inne til operasjon, men dessverre viser det seg at kreften har spredd seg til lymfeknutene. Han skal snart i gang med cellegift-kur. Så langt har han klart å beholde sitt gode humør, men alle skjønner jo at han går tunge tider i møte – i hvert fall psykisk.

Kakelista

28mar	Turid & Ida
04apr	Christine & Yuka
02mai	Gunvor & Per Einar
09mai	Kristin & Espen
16mai	Nina & Bjørn

Jobben innebærer:

Ta med kake, rydde opp etter kaffelaging og bære brus/kopper tilbake på plass. Hvis du ikke kan uken du er oppsatt, så bytt med en annen eller få tak i en av reservene. Påminn neste ukes utvalgte!

Materialforvalter'n har ordet

Hva skal jeg bidra med, og hva er jeg avhengig av?

1. Følge opp våre instrumenter, inklusive logg-føring
2. Bidra til at vi har nødvendig utstyr

3. I samråd med gruppeleder eller annet interessert medlem skille ut verneverdige fra lite verneverdige instrumenter med mer
4. Reparere notestiv og stativ-kasser
5. Om mulig få det mer oversiktlig og kanskje ryddig på bakrommet.

For øvrig er det 50 års jubileum for Smågardistene i år. Styret synes det er naturlig av vi er mer aktive i lokalmiljøet, spesielt i forhold til Smågardistene. Vi vurderer en mulig henvendelse i barnetoget, og vil undersøke muligheten for en skikkelig profilering i Blomstertoget.

Plasskonserten på Bekkestua er det naturlig å opprettholde, mens vi etter 30 år innsats på Belset vurderer om ikke den jobben kan overlates til andre.

ØB

Instrumenter du ikke visste fantes

SARRUSSAFON (engelsk og fransk sarrusaphone, tysk Sarrusophon), et metallblåseinstrument med konisk boring og dobbelt rørblad. Instrumentet ble oppfunnet av den franske blåsekapellmester Sarrus og patentert i 1856. Analogt med saksofonen, som ble patentert 10 år tidligere, bygges sarrusafon i familie og forekommer vekselvis i Ess- og B-stemming i åtte størrelser fra sopranino til kontrabass. Foruten Ess- og B-kontrabass finnes det også en stemt i C. Sarrusafon er også påfallende lik saksofonen i toneomfang og grepsystem, men mensuren er trangere og boringen ikke fullt så konisk. De dypere sarrusafonene (fra og med alt) hører utseendemessig med til ophicleiden (som akustisk delvis har stått som modell til begge instrumentene). Sopranino- og sopran-sarrusafon er bygd i rett modell, og ser ut som tilsvarende størrelser av saksofon. Sarrusafon ble konstruert for å kunne erstatte obo og fagott som ofte er altfor svakt klingende i blåseorkestret. Med sine klanglige mangler i høyden og dermed begrenset toneomfang, hadde sarrusafon imidlertid ingen nevneverdig suksess. I blåseorkestret forekommer likevel sarrusafon-familien fortsatt i Frankrike, og kontrabasssarrusafon dessuten i Italia og Spania. I spanske og franske symfoniorkestre foretrekker man ofte kontrabass-sarrusafon i C (av og til også i Ess)

(Cappelens musikk-leksikon)

Musician Jokes

- What's the range of a tuba?
About twenty yards, if you have a good arm.
- What's the difference between a violist and a dog?
The dog knows when to stop scratching.
- Where's a tenor's resonance?
Where his brain should be.

Siste ord

Redaksjonen ønsker alltid stoff. Alt som du vil og kan dele med andre i SJO er interessant. Stoff kan sendes til sjo@sjo.no.